رد کتاب داوری کسروی

پدید آورنده :

سید عبدالحسین طیب

بسم الله الرحمن الرحیم

رد کتاب داوری کسروی

نویسنده:

عبدالحسین طیب

ناشر چاپی:

مرکز تحقیقات رایانه ای قائمیه اصفهان

ناشر دیجیتالی:

مرکز تحقیقات رایانه‌ای قائمیه اصفهان

فهرست

رد کتاب داوری کسروی

مشخصات کتاب

پدیدآورنده : سید عبدالحسین طیب

ناشر : مرکز تحقیقات رایانه ای قائمیه اصفهان

سوال

مذهب شیعه از کجا پیدا شد و اصلا ین مذهب و عمده مدرک او چیست و اصل مذهب عامه چیست و منشأ اختلاف این دو مذهب از کجا است؟

جواب: اصل مذهب عامه از روی اجما ع است که می گویند پیغمبر از دنیا رفت و تنصیص بر خلافت احدی نکردو در قرآن و اخبار نبوی اثری از او نیست و پیروان پیغمبر اجتماع و اتفاق کردند حتی خود علی از مهاجرین و انصار و ابی بکر را به خلافت نصب کردند و اجماع آنها حجت است به جهت فرمایش نبی لا ـ تجتمع امتی علی الخطا و این حرف اصلاً باطل و عاطل است و کذب و افتراء است ابداً اجماعی بر خلافت ابی بکر نبوده و بر فرض حجتی نیست و پیغمبر هم تنصیص فرموده باخبار متواتره و وشواهد کثیری از آیات قرآنیه بر او هست که یک یک آنها را به نظر اهل خرد خواهیم رسانید اما نبودن اجماع مخالفین از بیعت ابی بکر بسیار که جماعتی را ما در این مختصر تذکار می کنیم یکی سعد بن عباده و جماعتی از اتباع و انصار او بنابر نقل ابی عبدالبرکه و ابن حجر و ابومخنف و ابن ابی الحدید و صاحب روضه الصفا که در تمام مدت ابی بکر و زمان خلافت عمر بیعت نکرد بالاخره عمر او را مخیر کرد بین بیعت و خروج از مدینه پس رفت به طرف شام و در بعض باغات او را به حیله کشتند و قصه او در سقیفه مفصل است دیگر ابوسفیان با اتباع آن که در زمان وفات پیغمبر مدینه نبود چون وارد شد و قصه ابی بکر رامشاهده کرد جمع لشکر کرد و خواست با آنها محاربه کند ابوبکر و عمر نزد او رفتند و وعده مال و ولایت بعض نواحی را برای پسرش معاویه به او دادند ساکت شد بنابر نقل قاضی روزبهان و ابن ابی الحدید و معلوم است که عده او زیاد بوده که این دو نفر حذف کردند و در خطبه نهج البلاغه دارد «و من کلام له علیه السلام لما قبض رسول الله صلی الله علیه و آله و خاطبه العباس و ابوسفیان بن حرب فی ان بیانها له بالخلافه أَیُّهَا النَّاسُ شُقُّوا أَمْوَاجَ الْفِتَنِ بِسُفُنِ النَّجَاهِٔ تا آخر خطبه»

دیگر ابوقحافه که در زمان وفات پیغمبر در طائف چون شنید خلافت ابی بکر را گفت: لیس ذلک الا لعداوه قریش مع علی بن ابی طالب. ابوبکر نوشت برای او: «بان الناس تراضوا بی و لو قدمت علینا لکان احسن بک فسئل ابوقحافه عن الرسول انه ما السبب فی اختیارهم ابوبکر علی علی بن ابی طالب فاجاب الرسول لصغر سن علی و کبر سن ابی بکر فقال فانا اکبر منه و کان الرسول صلی الله علیه و آله قد امرنا بیعه علی فکتب الی ابی بکر انی وجدت کتابک هذا کنایه احمق مناقض بعضها مع بعض فثاره کدعی انک خلیفه الله و اخری خلیفه رسول الله و ثالثه بان الناس ترضوا بی ثم امره بالخروج عما هو فیه و رده الی اهله نقل ذلک ابن الحجر.

ترجمه:

دیگر حباب بن منذر که در روز سقیفه فریاد زد با علی صوته یا معاشر الانصار لا تسمعوا کلام هذین الجاهلین ای لابی بکر و عمر نقل کرده طبری، شافعی و ابن ابی الحدید و ابومخنف دیگر عباس که محاجه کرد با ابی بکر و گفت اگر سبب دعوای تو قرابت پیغمبر است ما که قرابتمان بیشتر است و اگر رضایت مسلمین است ما هم جزو مسلمین هستیم و رضا به تو نداریم ابن ابی الحدید سندهای متعدد از براء بن غالب نقل کرده.

دیگر عبدالله بن عباس که از علماء قریش است که محاجه با عمر نمود با کمال جرئت که عمر اعتراف کرد که ابن عباس با هر که

محاجه کند بر او غالب گردد.

دیگر زبیر است که مخالفت و مخاصمه نمود با ابی بکر و عمر حتی آنکه شمشیر کشید دورش را گرفتند و شمشیر او را گرفته و شکستند اکثر علما عامه نقل کرده اند.

دیگر فضل ابن عباس است که اشعارش در محاجه مذکور است:

مَا كُنْتُ أَحْسَبُ هَذَا الْأَمْرَ مُنْحَرِفاًعَنْ هَاشِمٍ ثُمَّ مِنْهُمْ عَنْ أَبِي حَسَنٍ
أَ لَيْسَ أَوَّلَ مَنْ صَلَّى لِقِبْلَتِكُمْوَ أَعْلَمَ النَّاسِ بِالْآثَارِ وَ السُّنَنِ
وَ أَقْرَبَ النَّاسِ عَهْداً بِالنَّبِيِّ وَ مَنْجِبْرِيلُ عَوْنٌ لَهُ فِي الْغُسْلِ وَ الْكَفَنِ
مَنْ فِيهِ مَا فِي جَمِيعِ النَّاسِ كُلِّهِمُوَ لَيْسَ فِي النَّاسِ مَا فِيهِ مِنَ الْحُسْنِ
مَنْ ذَا الَّذِي رَدَّكُمْ عَنْهُ فَنَعْرِفَهُهَا إِنَّ بَيْعَتَكُمْ مِنْ أَوَّلِ الْفِتَنِ

ترجمه این ابی الحدید نقل کرده از ابن بکار.

دیگر قیس بن سعد ازا کابر انصار و سیاف پیغمبر بود گفت با ابی بکر: یا أبا بکر اتّق اللّه و لا تکن أوّل من ظلم آل محمّد صلّی اللّه علیه و آله، و لا تظلم محمّدا فی أهل بیته و ردّ هذا الأمر الی من هو أحقّ به منک.

ترجمه. پس آن ذکر کرد جمله از فضائل علی مثل رد الشمس. و عزاف نقل کرده صاحب کتاب سر الصحابه از مورخین عامه. دیگر اسامه بن زید که پیغمبر او را امیر بر چهار هزار نفر لشکر اسلامی قرار داد که من جمله ابی بکر و عمر و عثمان و اتباع آنها بودند و آنها تخلف کردند از جیش اسامه و ابوبکر نوشت برای او که بیعت کند و حرکت کند به طرف موته جواب نوشت که امر خلافت به نص پیغمبر راجع به علی است و تو الآن مکلفی که در تحت رایت من در آیی و مأمور به امر من باشی و من امیر بر تو هستم. نقل کرده آن را ابن ابی الحدید به روایات متعدده و بلاذری و صاحب سر الصحابه و عبدالجبار قاضی القضاه و رمعتی خود و دیگران از عامه و دیگر مالک بن نویره با قومش و حارث بن نراقه و طائفه بنی زبید و اهالی حضرموت که جماعت کثیری هستند و بیعت با ابی بکر نکردند و آنها را ابی بکر اهل رده اسم گذاشت و خالد بن ولید را با چهار هزار نفر بر آنها فرستاد و آنها را کشتند و زنهای آنها را اسیر کرند بلکه با آنها زنا کردند حتی اینکه عمر می خواست حد بر خالد جاری کند ابی بکر نگذاشت. دگیر خود علی امیرالمؤمنین که ابن ابی الحدید و ابن اثیر و بخاری در صحیح خود و مسلم در صحیح خود و جواهری و ابن قتیبه در تاریخ خود و ابراهیم بن سعید ثقفی و بلاذری و ابن جریر طبری نوشتند که آمدند در خانه علی و او را کشان کشان بردند مسجد و او راتخویف به قتل نمودد و بلی بیعت کردند و جوهری و طبری فلاقدی و صاحب کتاب الغرر از زید بن اسلم روایت کردند که تهدید کردند فاطمه به احراق بیت و ابن عبدربه اعتراف کرد که آتش هم آوردند برای سوزانیدن بیت و همچنین بلاذری دیگران دوازده نفر از بزرگان اصحاب پیغمبر که روز جمعه در ملأ عام آمدند در مسجد و با ابی بکر محاجه کردند و این حکایت از متظافرات است. احمد بن محمد خلیلی از ابی الحسن علی بن نحاس الکوفه روایت کرده بعد از اعتراف به وثاقت آن و محمد بن جریر الطبری و جواهری در شرح الفاظ آن و ابن ابی الحدید از براء بن غالب و دیگران روایت کردند و ما اکتفا می کنیم به عین عبارت آنها برخواست خالد بن سعید و گفت: «اتَّقِ اللَّهَ يَا أَبَا بَكْرٍ فَقَدْ عَلِمْتَ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صلی الله علیه و آله قَالَ [وَ نَحْنُ مُحْتَوِشُوهُ] يَوْمَ قُرَيْظَةَ [حِينَ فَتَحَ اللَّهُ لَهُ وَ قَدْ] بعد قَتَلَ عَلِيٌّ [يَوْمَئِذٍ] عِدَّةً مِنْ صَنَادِيدِ [رِجَالِهِمْ] وَ أُولِي الْبَأْسِ وَ النَّجْدَةِ [مِنْهُمْ] يَا مَعَاشِرَ الْمُهَاجِرِينَ وَ الْأَنْصَارِ إِنِّي مُوصِيكُمْ بِوَصِيَّةٍ فَاحْفَظُوهَا وَ مُودِعُكُمْ أَمْراً فَاحْفَظُوهُ أَلَا إِنَّ عَلِيَّ بْنَ أَبِي طَالِبٍ علیه السلام أَمِيرُكُمْ بَعْدِي وَ خَلِيفَتِي فِيكُمْ بِذَلِكَ أَوْصَانِي رَبِّي [أَلَا وَ إِنَّكُمْ إِنْ لَمْ تَحْفَظُوا فِيهِ وَصِيَّتِي وَ تُوَازِرُوهُ وَ تَنْصُرُوهُ اخْتَلَفْتُمْ فِي أَحْكَامِكُمْ وَ اضْطَرَبَ عَلَيْكُمْ

أَمْرُ دِينِكُمْ وَ وَلِيِّكُمْ شِرَارُكُمْ أَلَا إِنَّ أَهْلَ بَيْتِي هُمُ الْوَارِثُونَ لِأَمْرِي وَ الْعَالِمُونَ بِأَمْرِ أُمَّتِي مِنْ بَعْدِي اللَّهُمَّ مَنْ أَطَاعَهُمْ مِنْ أُمَّتِي وَ حَفِظَ فِيهِمْ وَصِيَّتِي فَاحْشُرْهُمْ فِي زُمْرَتِي وَ اجْعَلْ لَهُمْ نَصِيباً مِنْ مُرَافَقَتِي يُدْرِكُونَ بِهِ نُورَ الْآخِرَةِ اللَّهُمَّ وَ مَنْ أَسَاءَ خِلَافَتِي فِي أَهْلِ بَيْتِي فَاحْرِمْهُ الْجَنَّةَ الَّتِي عَرْضُهَا كَعَرْضِ السَّماءِ وَ الْأَرْضِ] فقال لَهُ عُمَرُ بْنُ الْخَطَّابِ اسْكُتْ يَا خَالِدُ فَلَسْتَ مِنْ أَهْلِ الْمَشُورَةِ وَ لَا مِمَّنْ يُقْتَدَى بِرَأْيِهِ فَقَالَ خَالِدٌ اسْكُتْ يَا عمر ابْنَ الْخَطَّابِ فَإِنَّكَ تَنْطِقُ عَنْ لِسَانِ غَيْرِكَ وَ ايْمُ اللَّهِ لَقَدْ عَلِمَتْ قُرَيْشٌ أَنَّكَ مِنْ أَلْأَمِهَا حَسَباً وَ أَدْنَاهَا مَنْصَباً وَ أَخَسِّهَا قَدْراً وَ أَخْمَلِهَا ذِكْراً وَ أَقَلِّهِمْ غَنَاءً عَنِ اللَّهِ وَ رَسُولِهِ وَ إِنَّكَ لَجَبَانٌ فِي الْحُرُوبِ بَخِيلٌ بِالْمَالِ لَئِيمُ الْعُنْصُرِ مَا لَكَ فِي قُرَيْشٍ مِنْ فَخْرٍ وَ لَا فِي الْحُرُوبِ مِنْ ذِكْرٍ وَ إِنَّكَ فِي هَذَا الْأَمْرِ بِمَنْزِلَةِ الشَّيْطانِ إِذْ قالَ لِلْإِنْسانِ اكْفُرْ فَلَمَّا كَفَرَ قالَ إِنِّي بَرِيءٌ مِنْكَ إِنِّي أَخافُ اللَّهَ رَبَّ الْعالَمِينَ فَكانَ عاقِبَتَهُما أَنَّهُما فِي النَّارِ خالِدَيْنِ فِيها وَ ذلِكَ جَزاءُ الظَّالِمِينَ»

ترجمه

پس از آن سلمان برخواست و گفت: کردید و نکردید و ندانید که چه کردید و قال يَا أَبَا بَكْرٍ إِلَى مَنْ تُسْنِدُ أَمْرَكَ إِذَا نَزَلَ بِكَ مَا لَا تَعْرِفُهُ وَ إِلَى مَنْ تَفْزَعُ إِذَا سُئِلْتَ عَمَّا لَا تَعْلَمُهُ وَ مَا عُذْرُكَ فِي تَقَدُّمِكَ عَلَى مَنْ هُوَ أَعْلَمُ مِنْكَ وَ أَقْرَبُ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ وَ أَعْلَمُ بِتَأْوِيلِ كِتَابِ اللَّهِ عَزَّ وَ جَلَّ وَ سُنَّةِ نَبِيِّهِ وَ مَنْ قَدَّمَهُ النَّبِيُّ صلى الله عليه و آله فِي حَيَاتِهِ وَ أَوْصَاكُمْ بِهِ عِنْدَ وَفَاتِهِ فَنَبَذْتُمْ قَوْلَهُ وَ تَنَاسَيْتُمْ وَصِيَّتَهُ الی آخر کلام».

ترجمه

پس از آن ابوذر برخواست و گفت: يَا مَعَاشِرَ قُرَيْشٍ أَصَبْتُمْ قَبَاحَةً وَ تَرَكْتُمْ قَرَابَةً الی ان قال لَقَدْ عَلِمْتُمْ وَ عَلِمَ خِيَارُكُمْ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ص قَالَ الْأَمْرُ بَعْدِي لِعَلِيٍّ ثُمَّ لِابْنَيَّ الْحَسَنِ وَ الْحُسَيْنِ ثُمَّ لِلطَّاهِرِينَ مِنْ ذُرِّيَّتِي فَاطَّرَحْتُمْ قَوْلَ نَبِيِّكُمْ وَ تَنَاسَيْتُمْ مَا عَهِدَ بِهِ إِلَيْكُمْ فَأَطَعْتُمُ الدُّنْيَا الْفَانِيَةَ وَ بِعْتُمُ الْآخِرَةَ الْبَاقِيَةَ الی آخر کلامه.

ترجمه:

پس از آن مقداد برخواست و گفت: «ارْجِعْ يَا أَبَا بَكْرٍ عَنْ ظُلْمِكَ وَ تُبْ إِلَى رَبِّكَ وَ الْزَمْ بَيْتَكَ وَ ابْكِ عَلَى خَطِيئَتِكَ وَ سَلِّمِ الْأَمْرَ لِصَاحِبِهِ الَّذِي هُوَ أَوْلَى بِهِ مِنْكَ فَقَدْ عَلِمْتَ مَا عَقَدَهُ رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه و آله فِي عُنُقِكَ مِنْ بَيْعَتِهِ وَ أَلْزَمَكَ مِنَ النُّفُوذِ تَحْتَ رَايَةِ أُسَامَةَ بْنِ زَيْدٍ وَ هُوَ مَوْلَاهُ الی ان قال وَ قَدْ عَلِمْتَ وَ تَيَقَّنْتَ أَنَّ عَلِيَّ بْنَ أَبِي طَالِبٍ عليه السلام صَاحِبُ هَذَا الْأَمْرِ بَعْدَ رَسُولِ اللَّهِ صلى الله عليه و آله فَسَلِّمْهُ إِلَيْهِ بِمَا جَعَلَهُ اللَّهُ لَه الی اخر کلامه»

ترجمه:

پس از آن برخواست بریده اسلمی «و قَالَ إِنَّا لِلَّهِ وَ إِنَّا إِلَيْهِ راجِعُونَ مَا ذَا لَقِيَ الْحَقُّ مِنَ الْبَاطِلِ يَا أَبَا بَكْرٍ أَ نَسِيتَ أَمْ تَنَاسَيْتَ أَمْ خَدَعَتْكَ نَفْسُكَ سَوَّلَتْ لَكَ الْأَبَاطِيلَ أَ وَ لَمْ تَذْكُرْ مَا أَمَرَنَا بِهِ رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه و آله مِنْ تَسْمِيَةِ عَلِيٍّ عليه السلام بِإِمْرَةِ الْمُؤْمِنِينَ وَ النَّبِيُّ بَيْنَ أَظْهُرِنَا وَ قَوْلَهُ فِي عِدَّةِ أَوْقَاتٍ هَذَا أَمِيرُ الْمُؤْمِنِينَ وَ قَاتِلُ الْقَاسِطِينَ فَاتَّقِ اللَّهَ وَ تَدَارَكْ نَفْسَكَ الی ان قال فَقَدْ مَحَضْتُكَ النُّصْحَ وَ دَلَلْتُكَ عَلَى طَرِيقِ النَّجَاةِ فَلَا تَكُونَنَّ ظَهِيراً لِلْمُجْرِمِينَ»

ترجمه:

پس از آن برخواست عمار بن یاسر «وَ قَالَ يَا مَعَاشِرَ قُرَيْشٍ يَا مَعَاشِرَ الْمُسْلِمِينَ إِنْ كُنْتُمْ عَلِمْتُمْ وَ إِلَّا فَاعْلَمُوا أَنَّ أَهْلَ بَيْتِ نَبِيِّكُمْ أَوْلَى بِهِ وَ أَحَقُّ بِإِرْثِهِ وَ أَقْوَمُ بِأُمُورِ الدِّينِ وَ آمَنُ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ وَ أَحْفَظُ لِمِلَّتِهِ وَ أَنْصَحُ لِأُمَّتِهِ فَمُرُوا صَاحِبَكُمْ فَلْيَرُدَّ الْحَقَّ إِلَى أَهْلِهِ الی ان قال وَ عَلِيٌّ مِنْ بَيْنِهِمْ وَلِيُّكُمْ بِعَهْدِ اللَّهِ وَ بِرَسُولِهِ وَ فَرْقٌ ظَاهِرٌ قَدْ عَرَفْتُمُوهُ فِي حَالٍ بَعْدَ حَالٍ عِنْدَ سَدِّ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ آلِهِ أَبْوَابَكُمُ الَّتِي كَانَتْ إِلَى الْمَسْجِدِ فَسَدَّهَا كُلَّهَا غَيْرَ بَابِهِ وَ إِيثَارِهِ إِيَّاهُ بِكَرِيمَتِهِ فَاطِمَةَ دُونَ سَائِرِ مَنْ خَطَبَهَا إِلَيْهِ مِنْكُمْ وَ قَوْلِهِ ص أَنَا مَدِينَةُ الْعِلْمِ وَ عَلِيٌّ بَابُهَا فَمَنْ أَرَادَ الْحِكْمَةَ فَلْيَأْتِهَا مِنْ بَابِهَا الی ان قال فَمَا بَالُكُمْ تَحِيدُونَ عَنْهُ وَ تُغِيرُونَ عَلَى حَقِّهِ وَ تُؤْثِرُونَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا عَلَى الْآخِرَةِ بِئْسَ لِلظَّالِمِينَ بَدَلًا أَعْطُوهُ مَا جَعَلَهُ اللَّهُ لَهُ وَ لَا تَتَوَلَّوْا عَنْهُ مُدْبِرِينَ وَ لَا تَرْتَدُّوا عَلَى أَعْقَابِكُمْ فَتَنْقَلِبُوا خاسِرِين»

ترجمه:

پس از آن برخواست ابی ابن کعب و گفت: «يَا أَبَا بَكْرٍ لَا تَجْحَدْ حَقّاً جَعَلَهُ اللَّهُ لِغَيْرِكَ وَ لَا تَكُنْ أَوَّلَ مَنْ عَصَى رَسُولَ اللَّهِ ص فِي وَصِيِّهِ وَ صَفِيِّهِ وَ صَدَفَ عَنْ أَمْرِهِ ارْدُدِ الْحَقَّ إِلَى أَهْلِهِ تَسْلَم الى ان قالَ فَعَنْ قَلِيلٍ تُفَارِقُ مَا أَنْتَ فِيهِ وَ تَصِيرُ إِلَى رَبِّكَ فَيَسْأَلُكَ عَمَّا جَنَيْتَ وَ ما رَبُّكَ بِظَلَّامٍ لِلْعَبِيدِ»

ترجمه:

پس از آن برخواست حزیمه بن ثابت ذوالشهادتین: «فَقَالَ أَيُّهَا النَّاسُ أ لَسْتُمْ تَعْلَمُونَ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ آلِهِ قَبِلَ شَهَادَتِي وَحْدِي وَ لَمْ يُرِدْ مَعِي غَيْرِي قَالُوا بَلَى قَالَ فَأَشْهَدُ أَنِّي سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ آلِهِ يَقُولُ أَهْلُ بَيْتِي يَفْرُقُونَ بَيْنَ الْحَقِّ وَ الْبَاطِلِ وَ هُمُ الْأَئِمَّةُ الَّذِينَ يُقْتَدَى بِهِمْ وَ قَدْ قُلْتُ مَا عَلِمْتُ وَ ما عَلَى الرَّسُولِ إِلَّا الْبَلاغُ الْمُبِينُ» ترجمه:

پس از آن برخواست ابوالهیثم «وَ قَالَ وَ أَنَا أَشْهَدُ عَلَى نَبِيِّنَا صلى الله عليه و آله أَنَّهُ أَقَامَ عَلِيّاً عَلَيْهِ السَّلَامُ يَعْنِي فِي يَوْمِ غَدِيرِ خُمٍّ فَقَالَتِ الْأَنْصَارُ مَا أَقَامَهُ إِلَّا لِلْخِلَافَةِ وَ قَالَ بَعْضُهُمْ مَا أَقَامَهُ إِلَّا لِيَعْلَمَ النَّاسُ أَنَّهُ مَوْلَى مَنْ كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صلى الله عليه و آله مَوْلَاهُ وَ أَكْثَرُوا الْخَوْضَ فِي ذَلِكَ فَبَعَثْنَا رِجَالًا مِنَّا إِلَى رَسُولِ اللَّهِ ص فَسَأَلُوهُ عَنْ ذَلِكَ فَقَالَ قُولُوا لَهُمْ عَلِيٌّ عليه السلام وَلِيُّ الْمُؤْمِنِينَ بَعْدِي وَ أَنْصَحُ النَّاسِ لِأُمَّتِي وَ قَدْ شَهِدْتُ بِمَا حَضَرَنِي فَمَنْ شاءَ فَلْيُؤْمِنْ وَ مَنْ شاءَ فَلْيَكْفُرْ إِنَّ يَوْمَ الْفَصْلِ كانَ مِيقاتاً»

ترجمه:

پس از آن برخواست سهل بن حنیف: «فقالَ يَا مَعْشَرَ قُرَيْشٍ اشْهَدُوا عَلَيَّ أَنِّي أَشْهَدُ عَلَى رَسُولِ اللَّهِ صلى الله عليه و آله وَ قَدْ رَأَيْتُهُ فِي هَذَا الْمَكَانِ يَعْنِي الرَّوْضَةَ وَ هُوَ آخِذٌ بِيَدِ عَلِيِّ بْنِ أَبِي طَالِبٍ عليه السلام وَ هُوَ يَقُولُ أَيُّهَا النَّاسُ هَذَا عَلِيٌّ إِمَامُكُمْ مِنْ بَعْدِي وَ وَصِيِّي فِي حَيَاتِي وَ بَعْدَ وَفَاتِي وَ قَاضِي دَيْنِي وَ مُنْجِزُ وَعْدِي وَ أَوَّلُ مَنْ يُصَافِحُنِي عَلَى حَوْضِي فَطُوبَى لِمَنْ تَبِعَهُ وَ نَصَرَهُ وَ الْوَيْلُ لِمَنْ تَخَلَّفَ عَنْهُ وَ خَذَلَهُ»

ترجمه:

پس از آن برخواست برادرش عثمان بن حنیف: «فَقَالَ سَمِعْنَا رَسُولَ اللَّهِ ص يَقُولُ أَهْلُ بَيْتِي نُجُومُ الْأَرْضِ فَلَا تَتَقَدَّمُوهُمْ وَ قَدِّمُوهُمْ فَهُمُ الْوُلَاةُ بَعْدِي فَقَامَ إِلَيْهِ رَجُلٌ فَقَالَ يَا رَسُولَ اللَّهِ وَ أَيُّ أَهْلِ بَيْتِكَ فَقَالَ صلى الله عليه و آله عَلِيٌّ وَ الطَّاهِرُونَ مِنْ وُلْدِهِ وَ قَدْ بَيَّنَ ع فَلَا تَكُنْ يَا أَبَا بَكْرٍ أَوَّلَ كافِرٍ بِهِ وَ لا تَخُونُوا اللَّهَ وَ الرَّسُولَ وَ تَخُونُوا أَماناتِكُمْ وَ أَنْتُمْ تَعْلَمُون»

ترجمه:

پس از آن برخواست ابوایوب انصاری: «فَقَالَ اتَّقُوا اللَّهَ عِبَادَ اللَّهِ فِي أَهْلِ بَيْتِ نَبِيِّكُمْ وَ رُدُّوا إِلَيْهِمْ حَقَّهُمُ الَّذِي جَعَلَهُ اللَّهُ لَهُمْ فَقَدْ سَمِعْتُمْ مِثْلَ مَا سَمِعَ إِخْوَانُنَا فِي مَقَامٍ بَعْدَ مَقَامٍ لِنَبِيِّنَا عليه السلام وَ مَجْلِسٍ بَعْدَ مَجْلِسٍ يَقُولُ أَهْلُ بَيْتِي أَئِمَّتُكُمْ بَعْدِي وَ يُومِئُ إِلَى عَلِيٍّ عليه السلام وَ يَقُولُ هَذَا أَمِيرُ الْبَرَرَةِ وَ قَاتِلُ الْكَفَرَةِ مَخْذُولٌ مَنْ خَذَلَهُ مَنْصُورٌ مَنْ نَصَرَهُ الى آخر كلامه»

ترجمه:

پس از آن ابوبکر از منبر به زیر آمد و رفت در خانه و تا سه روز یرون ینامد پس عمر و عثمان و طلحه و عبدالرحمن بن عوف و سعد بن وقاص وابوعبیده بن جراح و سعد بن عمرو بن فضیل بااسلحه و شمشیرهای کشیده با اعوان و انصار خودشان درب خانه ابی بکر و او را بیرون آوردند و بر فراز منبر گذاشتند و رو به مهاجرین و اناصر کردند و گفتند که: اگر کسی مثل مکالمات گذشته تکلم کند با این شمشیرها شکم او را پاره خواهیم کرد. این است اجماع سنی ها و اگر تأمل کنی خواهی فهمید که این جماعت که ذکر شد خود تنها نبودند بلکه با اتباع و عشره و اقوام جماعتی کثیر می شود با اینکه کسانی هم که با ابی بکر بیعت کردند همه بالطوع و الرعبه نبود بلکه بالجبر و الاکراه و التخویف بوده آنها را از خانه ها بیرون آورده و مجبور به بیعت کردند چنانچه مشاهده می شود در هر عصر و زمانی کسی که در مقام سلطنت و ریاست طلبی کوشید و یک عده از ارازل و اوباش را با خود هم دست

کرد بسا شود بر یک مملکتی مسلط گردد به طوری که احدی قدرت مخالفت نکند. حکایت حکایت قهر و غلبه است صفحه تاریخ را ملاحظه و مراجعه کنید و قضایای سلاطین پادشاهان را بخوانید و سیاست و حیله بازی ها هر یک را بنگرید و مطابقت کنید با کیفیت سقیفه بنی ساعده و حیله بازی های عمر و ابی بکر و خوب این مطلب را روشن می کند بیرون رفتن قاجاریه از سلطنت و روی کار آمدن پهلوی اتفاق مجلس شورا و رؤسای ملت و ایا کسی را قدرت بود در زمان پهلوی اظهار کند که من مخالف سلطنت هستم با اینکه به طور قطع ضد پنج این رغبت نمی توان گفت رضایت داشته و صد نود و پنج بر خلاف بودند باطناً ایناست قضیها جماع که اصل بنیان خلافت ابی بکر است پس وقتی که خلافت او بی پایه شد استخلاف او عمر را هم باطل و ارجاع عمر امر را بالشورا با سایر مبانی اهل خلاف و اگر همین کلمات که ذکر شد تأمل کنی می فهمی که اصل مذهب تشیع از کجا است و تمام مزخرفات کسروی در این کتاب مثل زره های دم آفتاب است که می خواهد به این ها و هو رونق بازار آفتاب تشیع را بشکند.

ای مگس عرصه سیمرغ نه جولان گه تواستعرض خود می بری و زحمت ما میداری

با این که بر فرض اگر اجماعی هم بود بر خلافت ابی بکر هیچ مدرکیت نداشت و این حدیث لا تجمع امتی علی الخطاء اصلی ندارد و بر فرض این دلیل وجود معصوم است در امت مطابق مذهب تشیع. و اما اصل مذهب تشیع از روی نص صریح متواتر است و قطع نظر از نصوصی که از طرق شیعه رسیده که بنا نیست در این مختصر از آنها ذکری شود و فقط نصوصی که از طرق سنیان در این باب است ذکر می شود و آنها از هزار متجاوز است نمی توان در این اوراق ضبط نمود چون کتاب مفصلی می شود و عمده نظر این است که کسانی که بر خورد به مزخرفات کتاب کسروی کردند مراجعه کنند به این مختصر و اگر مفصل شود یقیناً دماغ آنها وامی بر مراجعه نیست و خلاف مطلوب لازم آید و البته معلوم است عمارتی که بسیار محکم و عالی ساختمان شده چهار فعله در مدت خیلی قلیلی می توانند خراب کنند ولی اگر بخواهند ساختمان کنند معمارهای خیلی زبردست و بناهای خیلی ماهر در مدت طولانی با مصارف زیادی باید ساختمان کنند کار کسروی خراب کردن است و این مختصر ساختمان نمودن. لذا چه اندازه باید سر و دست مطالب را شکست و کوتاه کرد مع ذلک مفصل می شود و ما فقط به معدودی از این نصوص اکتفا می کنیم و اینها بر طوائفی است طائفه اولی اخباریست که تصریح به ائمه اثنی عشر و اسامی آنها فرموه و آنها بسیار است. آ حدیث دارد در غایه المرام از فخرالقضاه نجم الدین بن ابی منصور محمد بن الحسین بن محمد البغدادی سنداً عن سلمان قال دَخَلْتُ عَلَی النبی صلی الله علیه و آله وَ إِذَا الْحُسَیْنُ عَلَی فَخِذِهِ وَ هُوَ یُقَبِّلُ عَیْنَیْهِ وَ یَلْثِمُ فَاهُ وَ یَقُولُ أَنْتَ سَیِّدٌ ابْنُ السَّیِّد اخو سید أَبُو السَّادَةِ أَنْتَ الْإِمَامُ ابْنُ الْإِمَامِ اخوا الامام أَبُو الْأَئِمَّةِ أَنْتَ الْحُجَّةُ ابْنُ الْحُجَّةِ أَبُو الْحُجَجِ التِّسْعَةِ مِنْ صُلْبِکَ تَاسِعُهُمْ قَائِمُهُم.

در همان کتاب از موفق بن احمد به سندی که ذکر می کند عن ابی سلیمان راعی رسول الله صلی الله علیه و آله حدیث مفصل است موضع شاهد آن از پیغمبر در قضیه لیله المعراج نقل کرده که خداوند فرمود: یَا مُحَمَّدُ إِنِّی خَلَقْتُکَ وَ خَلَقْتُ عَلِیّاً وَ فَاطِمَةَ وَ الْحَسَنَ وَ الْحُسَیْنَ وَ الْأَئِمَّةَ مِنْ وُلْدِهِ مِنْ نُورِی، وَ عَرَضْتُ وَلَایَتَکُمْ عَلَی أَهْلِ السَّمَاوَاتِ وَ الْأَرَضِینَ، فَمَنْ قَبِلَهَا کَانَ عِنْدِی مِنَ الْمُؤْمِنِینَ، وَ مَنْ جَحَدَهَا کَانَ عِنْدِی مِنَ الْکَافِرِینَ، الی ان قال یَا مُحَمَّدُ! اَ تُحِبُّ أَنْ تَرَاهُمْ؟ قُلْتُ: نَعَمْ یَا رَبِّ فَقَالَ لِی: الْتَفِتْ عَنْ یَمِینِ الْعَرْشِ فَالْتَفَتُّ وَ إِذَا بِعَلِیٍّ وَ فَاطِمَةَ وَ الْحَسَنِ وَ الْحُسَیْنِ، وَ عَلِیِّ بْنِ الْحُسَیْنِ، وَ مُحَمَّدِ بْنِ عَلِیٍّ؛ وَ جَعْفَرِ بْنِ مُحَمَّدٍ، وَ مُوسَی بْنِ جَعْفَرٍ، وَ عَلِیِّ بْنِ مُوسَی، وَ مُحَمَّدِ بْنِ عَلِیٍّ، وَ عَلِیِّ بْنِ مُحَمَّدٍ، وَ الْحَسَنِ بْنِ عَلِیٍّ، وَ الْمَهْدِیِّ فی ضَحْضَاحٍ مِنْ نُورٍ قِیَاماً یُصَلُّونَ، وَ هُوَ (ای الْمَهْدِیَّ) فِی وَسَطِهِمْ کَأَنَّهُ کَوْکَبٌ دُرِّیٌّ فَقَالَ: یَا مُحَمَّدُ! هَؤُلَاءِ الْحُجَجُ وَ هُوَ الثَّائِرُ مِنْ عِتْرَتِکَ، تا آخر حدیث.

مقدمه

بسم الله الرحمن الرحیم

خواندایم و داوری کردیم

بسم الله الرحمن الرحیم و به نستعین و الصلوه و السلام علی من بعثه رحمهٔ للعالمین و علی اهل بیته الطاهرین و اللعن علی اعدائهم اعداء الدین. از قضایای مهمه بسیار عجیبه با اینکه امروز حقایق مذهب شیعه و عقائد اثنی عشری از توحید تا معاد چون فرّ اعظم واضح و روشن و هویدا و مطابق براهین عقل و نقل و کتاب و سنت و به اندازه خردلی نتواندامن مقدس او را ملوث به کسافت و مقام ارجمندش ملول نخواهد نمود تیره رویی به نام احمد کسروی خواسته پرده بر حقایق آن اندازد و نور و ضیاء آن را به اوهام و خرافاتی تیره کند «وَ اللَّهُ مُتِمُّ نُورِهِ وَ لَوْ کَرِهَ الْکافِرُون» کتابی در رد تشیع نگاشته و به نام «داروی» منتشر کرده اگر چه ین کتاب در نزد اهل خرد و دانش قیمتی ندارد و به اندازه پرکاهی وزنی برای او نباشد لکن شاید در نظر بعضی بی خردان که هیچ آشنای حقایق نیستند و گول الفاظ بافی آن خورند چنانچه مشاهده شد در حق بعض از ناطقین که چون مایه علمی در آنها نیست یک مطالب با لایه دارد در کسوت الفاظ برجسته چنان به ساده لوح ها وانمود می کنند که تصر می کنند خیلی پرمایه است هر چه پرسش کنی او چه می گوید جواب خیلی خوب حرف بزند چنانچه تمام این کاب را مراجعه کردم یک مطلبی که توان گفت این از خود صاحب کتاب است در او ندیدم تمامش از روی مسلک وهابیه و نصاب از عامه و مفتربات بی خردان است در دو سال قبل مشرف به مکه معظمه بودم قریب یک ماه متوقف یک نفر از این طائفه هر شب بین نماز مغرب و عشاء بر منبر می رفت و تمام در شرک شیعه عین همین مطالب را تذکار می داد لذا لازم و قسم بر خود دانستم چند کلمه به طور اختصار در جواب مندرجات این کتاب محض خدمت به عالم دیانت تذکر دهم که اگر یکی از این شبهات در قلب برخی از ساده لوحان تاثیر کرده برطرف شود و مقدمتاً باید دانست که مقصود حقیر جواب مندرجات کتاب است نظر به شخص کسروی نیست؛ زیرا که این آدم در هر کتابی از یک دری وارد می شود گاهی طبیعی و دهریست باید در رشته توحید و اثبات صانع حکیم با او طرف صحبت شد گاهی منکر نبوت است باید در اثبات نبوت در قتالش کوشید گاهی نبی جدیدی است باید در خاتمیت وارد شد (هر لحظه به شکلی بت غبار در آید) مثال بوقلمون اجمالاً ـ این کتاب آنچه از مسلمیات دیانت از او بر می آید توحید و نبوت حضرت خاتم و سایر انبیاء و حقیقت قرآن و خلافت ابی بکر و عمر و عثمان و علی را خلیفه چهارم می داند و از حضرت مجتبی تا حضرت مهدی را بر باطل می داند و اخبار کتب شیعه را از مفتریات می شمارد و دعاوی و کلمات این خاندان را اکاذیب و سیاست می نگارد. لذا ما فرمایشات ائمه علیهم السلام را به کلی کنار گذاشته و کتب شیعه را صرف نظر کرده و فقط از روی فرمایشات پیغمبر از طریق سنیان و از روی آیات قرآنیه و براهین عقلیه و نصوص متواتره صحبتمی شود که حجت تمام تر گردد و در عذر از هر جهت بسته تر شود «لِیَهْلِکَ مَنْ هَلَکَ عَنْ بَیِّنَهٍٔ وَ یَحْیی مَنْ حَیَّ عَنْ بَیِّنَهٍٔ» و به دستور آیه شریفه «وَ جادِلْهُمْ بِالَّتِی هِیَ أَحْسَنُ» رفتار شده باشد فهرست مندرجات این مختص در طی مطالبی چند ذکر می شود.

فهرست مندرجات

(۱)- در اینکه اصل تشیه از کجاست و این اصل حکم در زمان خود پیغمبر رد لسان نبی از مهم ترین فرائض و فرائض الهیه بوده؛ (۲)- جعل خلیفه و امام باید به نص خدا و پیغمبر باشد و بشر را نمی رسد جعل خلیفه کند چنانچه نمی رسد جعل نبی کند و نصوص قرآنی و فرمایشات نبوی و براهین عقلیه که بر این مطلب دلالت دارد؛ (۳)- اجماع بر خلافت ابی بکر ابداً اصلی ندارد و بر فرض دلیلت ندارد و بیان اینکه در تحت چه سیاستی و حیله بازی ها ابی بکر خلیفه شد و نوشته امیرالمؤمنین علی علیه السلام به معاویه در بیان ا لزام معاویه و کفر اوست؛ (۴)- شرایطی که در امام و خلیفه لازم است سه چیز است: عصمت و افضلیت در جمیع کمالات ظاهریه و باطنیه و وجود دلیل قطعی بر امامت او یا از طریق معجزه و یا از طیق نص کتاب یا نص متواتر و هر سه در ائمه ی اثنی عشر موجود و در خلفاء ثلاثه و بنی امیه و بنی عباس مفقود؛ (۵)- موانع خلافت و امامت دوازده چیز است که از قابلیت این مرتبه خارج می کند و اغلب آنها در مورد ابی بکر و عمر و عثمان متحقق و یجی از آن موانع در حق ائمه اثنی عشر که وجود

ندارد؛ (۶)- در وظیفه امام که خود را معرفی کند تااندازه ای که حجت بر خلق تمام شود و تقیه که در مذهب شیعه لازم است معنای او چیست و مواردی که نباید تقیه کرد و مواردی که باید تقیه کرد کجاست و فرقش چیست؛ ۷)- شئوناتی که شیعه در حق ائمه و رسول قائلند از خلقت طینت آنها و علومی که به آنها افاضه شده تماماً از روی اساس محکم و ادله قطعیه و معنی «أَنَا بَشَرٌ مِثْلُكُمْ» منافی نیست و معنیش چیست؛ ۸)- در معنی غیب و اینکه علم غیب مختص به خداست و حضرت رسالت از خود نفی می کند و می فرماید: «لَوْ كُنْتُ أَعْلَمُ الْغَيْبَ لَاسْتَكْثَرْتُ مِنَ الْخَيْرِ» و این منافی با گفته های شیعه در حق امامان ندارد؛ ۹)-در معنی بداء و قضیه بداء در مورد اسماعیل و این معنی آنچه موجب جهلی یا اشتباه و خطائی در حق خداوند و در حق ائمه نمی شود و این تره هات کیلت مربوط به این مقام نیست؛ ۱۰)- در مسئله توحید افعال یو بطلان تفویض در امر خلق و رزق و بیاتن مراد از اخبار موهمه؛ ۱۱)- در معنی شیعه و شئونات شیعه و امتیازات آنها از سایر طبقات؛ ۱۲)- در معنی شفاعت و اینکه مسئله شفاعت میانجی گری نیست و مثل مسئله دعا در حق مؤمنین و والدین و نحوه هاست؛ ۱۳)- در معنی توسل و تمسک و این عین عباردت است نه دستگاه بت خانه و آتش کده و شیعه جز خدا کسی را لابق پرستش نداند و حقیقت توحید در غیر شیعه یافت نشود؛ ۱۴)- دستگاه زیارت و تشرف به اماکن مشرفه از روی چه اصل محکمی است نظر تشرف به حج و سایر احکام اجتماعیه؛ ۱۵)- دستگاه عزاداری و گریه روی چه بانینی است و فوائد و نتایج او چیست؛ ۱۶)- در وضوع لعن و مسئله قرباو تبری که فواصل محکم از ایمان است؛ ۱۷)- انکار قول به تحریف قرآن در نزد محققین از علما شیعه و بعضی اصحاب حدیث خطا کرده اند و نسبت این قول به شیعه افترا محض است و کمات بزرگان بلکه اتفاق آنها در انکار تحریف در دست رس است ؛ ۱۸)- در اثبات وجود حضرت مهدی و تولد آن و کسانی که تشرف خدمتش پیدا کرده به حد تواتر؛ ۱۹)- در سر غیبت حضرت و فوائد وجود مبارکش و بقاء آن سرور و اینکه بر خلاف عادت نیست و امثال و نظائرش از نیکان و بدان بسیار است؛ ۲۰)- در موضوع رجعت اثبات آن؛ ۲۱)- در معنی دین و فوائد آن و فقط مذهب شیعه است که حفظ دنیا و دین و آخرت می کند؛ ۲۲)- در سر پیرامهایی که یک دسته با فراوان به ین مذهب بسته اند و مقام مقدس تشیع از این آلودگی ها دور است؛ ۲۳)- در بیان مقامات علما و دانشمندان این مذهب و خدماتی که به عالم اسلام به ظهور رسیده؛ ۲۴)-در بطلان رشته ی تصوف و اصل آن برداشت از سنیان شده؛ ۲۵)- در لطمات و مضراتی که از رؤسای سایر مذاهب به عالم د یانت وارد شه خاصه از خلفا جور در صدر اسلام.خاتمه در موضوع آقای کسروی و تکلیف جامعه ایرانیان با ایشان و مضرات وجودی آن بر این آب و خاک و لطمات آن بر دنیا و دین اینست. فهرست مندرجات این کتاب شروع به یک یک مطالب می کنیم بعون الله و حسن تأییده و متمکا بخیل اولیائه می گوییم. بسم الله الرحمن الرحیم و الحمدلله رب العالمین و صلی الله علی محمد و آله الطاهرین و اللعن علی اعدائهم اجمعین.

منابع و مآخذ

نهج البلاغه، شریف الرضی، محمد بن حسین، محقق / مصحح: صالح، صبحی، ناشر: هجرت، قم، چاپ اول، ۱۴۱۴ ق.

الدر النظیم فی مناقب الأئمهْ اللهامیم، شامی، یوسف بن حاتم، ناشر: جامعه مدرسین، قم، چاپ اول، ۱۴۲۰ ق

الإحتجاج، طبرسی، احمد بن علی، نشر مرتضی، مشهد، چاپ اول، ۱۴۰۳ ق.

بحار الأنوار (ط- بیروت)، مجلسی، محمد باقر بن محمد تقی، ناشر: دار إحیاء التراث العربی، بیروت، چاپ دوم، ۱۴۰۳ ق.

الیقین باختصاص مولانا علیّ علیه السلام بإمرهْ المؤمنین، ابن طاووس، علی بن موسی، محقق / مصحح: انصاری زنجانی خوئینی، اسماعیل، ناشر: دار الکتاب، قم، چاپ اول، ۱۴۱۳ ق.

منهاج البراعهْ فی شرح نهج البلاغهْ، هاشمی خویی، میرزا حبیب الله، مترجم: حسن زاده آملی، حسن و کمره ای، محمد باقر، ناشر: مکتبهْ الإسلامیهْ، تهران،چاپ چهارم، ۱۴۰۰ ق.

حلیهٔ الأبرار فی أحوال محمّد و آله الأطهار علیهم السلام، بحرانی، سید هاشم بن سلیمان، ناشر: مؤسسهٔ المعارف الإسلامیهٔ، قم، چاپ اول، ۱۴۱۱ ق.

الإمامهٔ و التبصرهٔ من الحیرهٔ، ابن بابویه، علی بن حسین، ناشر: مدرسهٔ الإمام المهدی عجّل الله تعالی فرجه الشریف، قم، چاپ اول، ۱۴۰۴ ق.

کمال الدین و تمام النعمهٔ، ابن بابویه، محمد بن علی، ناشر: اسلامیه، تهران، چاپ دوم، ۱۳۹۵ ق.

إعلام الوری بأعلام الهدی، طبرسی، فضل بن حسن، ناشر: اسلامیه، تهران، چاپ سوم، ۱۳۹۰ ق.

درباره مرکز

بسم الله الرحمن الرحیم

جاهِدُوا بِأَمْوالِکُمْ وَ أَنْفُسِکُمْ فی سَبیلِ اللَّهِ ذلِکُمْ خَیْرٌ لَکُمْ إِنْ کُنْتُمْ تَعْلَمُونَ (سوره توبه آیه ۴۱)

با اموال و جانهای خود، در راه خدا جهاد نمایید؛ این برای شما بهتر است اگر بدانید حضرت رضا (علیه السّلام): خدا رحم نماید بنده‌ای که امر ما را زنده (و برپا) دارد ... علوم و دانشهای ما را یاد گیرد و به مردم یاد دهد، زیرا مردم اگر سخنان نیکوی ما را (بی آنکه چیزی از آن کاسته و یا بر آن بیافزایند) بدانند هر آینه از ما پیروی (و طبق آن عمل) می کنند

بنادر البحار-ترجمه و شرح خلاصه دو جلد بحار الانوار ص ۱۵۹

بنیانگذار مجتمع فرهنگی مذهبی قائمیه اصفهان شهید آیت الله شمس آبادی (ره) یکی از علمای برجسته شهر اصفهان بودند که در دلدادگی به اهلبیت (علیهم السلام) بخصوص حضرت علی بن موسی الرضا (علیه السلام) و امام عصر (عجل الله تعالی فرجه الشریف) شهره بوده و لذا با نظر و درایت خود در سال ۱۳۴۰ هجری شمسی بنیانگذار مرکز و راهی شد که هیچ وقت چراغ آن خاموش نشد و هر روز قوی تر و بهتر راهش را ادامه می دهند.

مرکز تحقیقات قائمیه اصفهان از سال ۱۳۸۵ هجری شمسی تحت اشراف حضرت آیت الله حاج سید حسن امامی (قدس سره الشریف) و با فعالیت خالصانه و شبانه روزی تیمی مرکب از فرهیختگان حوزه و دانشگاه، فعالیت خود را در زمینه های مختلف مذهبی، فرهنگی و علمی آغاز نموده است.

اهداف :دفاع از حریم شیعه و بسط فرهنگ و معارف ناب ثقلین (کتاب الله و اهل البیت علیهم السلام) تقویت انگیزه جوانان و عامه مردم نسبت به بررسی دقیق تر مسائل دینی، جایگزین کردن مطالب سودمند به جای بلوتوث های بی محتوا در تلفن های همراه و رایانه ها ایجاد بستر جامع مطالعاتی بر اساس معارف قرآن کریم و اهل بیت علیهم السّلام با انگیزه نشر معارف، سرویس دهی به محققین و طلاب، گسترش فرهنگ مطالعه و غنی کردن اوقات فراغت علاقمندان به نرم افزار های علوم اسلامی، در دسترس بودن منابع لازم جهت سهولت رفع ابهام و شبهات منتشره در جامعه عدالت اجتماعی: با استفاده از ابزار نو می توان بصورت تصاعدی در نشر و پخش آن همت گمارد و از طرفی عدالت اجتماعی در تزریق امکانات را در سطح کشور و باز از جهتی نشر فرهنگ اسلامی ایرانی را در سطح جهان سرعت بخشید.

از جمله فعالیتهای گسترده مرکز :

الف)چاپ و نشر ده ها عنوان کتاب، جزوه و ماهنامه همراه با برگزاری مسابقه کتابخوانی

ب)تولید صدها نرم افزار تحقیقاتی و کتابخانه ای قابل اجرا در رایانه و گوشی تلفن سهمراه

ج)تولید نمایشگاه های سه بعدی، پانوراما ، انیمیشن ، بازیهای رایانه ای و ... اماکن مذهبی، گردشگری و...

د)ایجاد سایت اینترنتی قائمیه www.ghaemiyeh.com جهت دانلود رایگان نرم افزار های تلفن همراه و چندین سایت مذهبی

دیگر

ه)تولید محصولات نمایشی، سخنرانی و ... جهت نمایش در شبکه های ماهواره ای

و)راه اندازی و پشتیبانی علمی سامانه پاسخ گویی به سوالات شرعی، اخلاقی و اعتقادی (خط ۲۳۵۰۵۲۴)

ز)طراحی سیستم های حسابداری ، رسانه ساز ، موبایل ساز ، سامانه خودکار و دستی بلوتوث، وب کیوسک ، SMS و...

ح)همکاری افتخاری با دهها مرکز حقیقی و حقوقی از جمله بیوت آیات عظام، حوزه های علمیه، دانشگاهها، اماکن مذهبی مانند مسجد جمکران و ...

ط)برگزاری همایش ها، و اجرای طرح مهد، ویژه کودکان و نوجوانان شرکت کننده در جلسه

ی)برگزاری دوره های آموزشی ویژه عموم و دوره های تربیت مربی (حضوری و مجازی) در طول سال

دفتر مرکزی: اصفهان/خ مسجد سید/ حد فاصل خیابان پنج رمضان و چهارراه وفائی / مجتمع فرهنگی مذهبی قائمیه اصفهان

تاریخ تأسیس: ۱۳۸۵ شماره ثبت : ۲۳۷۳ شناسه ملی : ۱۰۸۶۰۱۵۲۰۲۶

وب سایت: www.ghaemiyeh.com ایمیل: Info@ghaemiyeh.com فروشگاه اینترنتی: www.eslamshop.com

تلفن ۲۵-۲۳۵۷۰۲۳- (۰۳۱۱) فکس ۲۳۵۷۰۲۲ (۰۳۱۱) دفتر تهران ۸۸۳۱۸۷۲۲ (۰۲۱) بازرگانی و فروش ۰۹۱۳۲۰۰۰۱۰۹ امور کاربران ۲۳۳۳۰۴۵(۰۳۱۱)

نکته قابل توجه اینکه بودجه این مرکز؛ مردمی ، غیر دولتی و غیر انتفاعی با همت عده ای خیر اندیش اداره و تامین گردیده و لی جوابگوی حجم رو به رشد و وسیع فعالیت مذهبی و علمی حاضر و طرح های توسعه ای فرهنگی نیست، از اینرو این مرکز به فضل و کرم صاحب اصلی این خانه (قائمیه) امید داشته و امیدواریم حضرت بقیه الله الاعظم عجل الله تعالی فرجه الشریف توفیق روزافزونی را شامل همگان بنماید تا در صورت امکان در این امر مهم ما را یاری نمایندانشاالله.

شماره حساب ۶۲۱۰۶۰۹۵۳ ، شماره کارت :۶۲۷۳-۵۳۳۱-۳۰۴۵-۱۹۷۳و شماره حساب شبا : -۰۶۲۱-۰۰۰۰-۰۰۰۰-۰۱۸۰-IR۹۰ ۵۳-۶۰۹ به نام مرکز تحقیقات رایانه ای قائمیه اصفهان نزد بانک تجارت شعبه اصفهان – خیابان مسجد سید

ارزش کار فکری و عقیدتی

الاحتجاج - به سندش، از امام حسین علیه السلام -: هر کس عهده دار یتیمی از ما شود که محنتِ غیبت ما، او را از ما جدا کرده است و از علوم ما که به دستش رسیده، به او سهمی دهد تا ارشاد و هدایتش کند، خداوند به او می‌فرماید: «ای بنده بزرگوار شریک کننده برادرش! من در کَرَم کردن، از تو سزاوارترم. فرشتگان من! برای او در بهشت، به عدد هر حرفی که یاد داده است، هزار هزار، کاخ قرار دهید و از دیگر نعمت‌ها، آنچه را که لایق اوست، به آنها ضمیمه کنید».

التفسیر المنسوب إلی الإمام العسکری علیه السلام: امام حسین علیه السلام به مردی فرمود: «کدام یک را دوست‌تر می‌داری: مردی اراده کشتن بینوایی ضعیف را دارد و تو او را از دستش می‌رَهانی، یا مردی ناصبی اراده گمراه کردن مؤمنی بینوا و ضعیف از پیروان ما را دارد، امّا تو دریچه‌ای [از علم] را بر او می گشایی که آن بینوا، خود را بِدان، نگاه می‌دارد و با حجّت‌های خدای متعال، خصم خویش را ساکت می‌سازد و او را می‌شکند؟».

[سپس] فرمود: «حتماً رهاندن این مؤمن بینوا از دست آن ناصبی. بی گمان، خدای متعال می‌فرماید: «و هر که او را زنده کند، گویی همه مردم را زنده کرده است»؛ یعنی هر که او را زنده کند و از کفر به ایمان، ارشاد کند، گویی همه مردم را زنده کرده است، پیش از آن که آنان را با شمشیرهای تیز بکشد».

مسند زید: امام حسین علیه السلام فرمود: «هر کس انسانی را از گمراهی به معرفت حق، فرا بخواند و او اجابت کند، اجری مانند

آزاد کردن بنده دارد».

قائمیه
مرکز تحقیقات رایانه ای
اصفهان
WWW
برای داشتن کتابخانه های تخصصی
دیگر به سایت این مرکز به نشانی
www.Ghaemiyeh.com
www.Ghaemiyeh.net
www.Ghaemiyeh.org
www.Ghaemiyeh.ir
مراجعه و برای سفارش با ما تماس بگیرید.
۰۹۱۳ ۲۰۰۰ ۱۰۹